

ORZECZENIE
GŁÓWNEJ KOMISJI ORZEKAJĄCEJ W SPRAWACH
O NARUSZENIE DYSCYPLINY FINANSÓW PUBLICZNYCH

Warszawa, dnia 15 maja 2017 r.

Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych w składzie:

Przewodniczący:	<i>Członek GKO:</i>	<i>Piotr Kaczorkiewicz</i>
Członkowie:	<i>Członek GKO:</i>	<i>Marek Gluch</i>
	<i>Członek GKO:</i>	<i>Zdzisława Wasząnik (spr.)</i>
Protokolant:		<i>Bartosz Głuszko</i>

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych Jacka Krawczyka, po rozpoznaniu, na rozprawie w dniu 15 maja 2017 r., w sprawie odwołania wniesionego przez Obwinioną (...) pełniącą w czasie zarzuczonego naruszenia dyscypliny finansów publicznych funkcję Dyrektora Gminnego Ośrodka Kultury w (...), od orzeczenia Regionalnej Komisji Orzekającej w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Rzeszowie z dnia 26 stycznia 2017 r., sygn. akt 4010/45/2016, którym uznano Obwinioną (...) odpowiedzialną za naruszenie dyscypliny finansów publicznych określonego w **art. 18 pkt 1** ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, polegające na tym, że (...) nie zarządziła przeprowadzenia inwentaryzacji wszystkich rzeczowych składników majątkowych Gminnego Ośrodka Kultury w (...) na dzień 31 grudnia 2015 r. i jej nie przeprowadziła, tj. zaniechała przeprowadzenia inwentaryzacji wszystkich rzeczowych składników majątkowych Gminnego Ośrodka Kultury w (...) na dzień 31 grudnia 2015 r. w sytuacji, gdy poprzednia inwentaryzacja wszystkich rzeczowych składników majątkowych Gminnego Ośrodka Kultury w (...) została przeprowadzona na koniec 2011 roku, czym naruszyła art. 26 ust. 1 pkt 1 i ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości.

Komisja Orzekająca I instancji wymierzyła Obwinionej karę upomnienia oraz obciążyła obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania na rzecz Skarbu Państwa w wysokości 316,17 zł.

na podstawie art. 147 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 168 oraz z 2012 r. poz. 1529) utrzymuje w mocy zaskarżone orzeczenie.

Pouczenie:

Orzeczenie niniejsze jest prawomocne w dniu jego wydania. Na niniejsze orzeczenie – w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia – służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Głównej Komisji Orzekającej.

Uzasadnienie

Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych (zwanej dalej GKO) rozpatrując sprawę ustaliła, co następuje.

Pismem znak RD 431/36/2016 z dnia 30 listopada 2016 r., skierowanym do Przewodniczącej Regionalnej Komisji Orzekającej w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Rzeszowie, Rzecznik Dyscypliny Finansów Publicznych w Rzeszowie wniósł o ukaranie (...) karą upomnienia za naruszenie dyscypliny finansów publicznych określone w art. 18 pkt 1 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (zwanej dalej uondfp) polegające na tym, że nie zarządziła i nie przeprowadziła na dzień 31 grudnia 2015 r. inwentaryzacji rzeczowych składników majątkowych Gminnego Ośrodka Kultury w (...) w sytuacji, gdy poprzednia inwentaryzacja przeprowadzona na koniec 2011 r. polegała jedynie na przeprowadzeniu spisu z natury bez rozliczenia wyników inwentaryzacji i ujęcia ich w księgach rachunkowych jednostki, czym naruszyła art. 26 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości. (...) w czasie, którego dotyczy zarzucany czyn, pełniła funkcję Dyrektora Gminnego Ośrodka Kultury w (...).

Z zebranego materiału dowodowego wynika, że Gminny Ośrodek Kultury w (...) prowadzi działalność w Domu Kultury w (...), w Domu Kultury w (...), w Domu Kultury w (...), w Domu Kultury w (...) i w Domu Kultury w (...).

W okresie od 4 marca 2016 r. do 30 maja 2016 r. w Gminnym Ośrodku Kultury w (...) została

przeprowadzona kontrola problemowa przez upoważnionych przez Wójta Gminy (...) pracowników Urzędu Gminy w (...). Z ustaleń tej kontroli wynika, że ostatnia inwentaryzacja wszystkich rzeczowych składników majątkowych w Gminnym Ośrodku Kultury w (...) została przeprowadzona na dzień 31 grudnia 2011 r.

Wg zestawień zbiorczych arkuszy spisów z natury :

- Nr 058,059,060 i 061, komisijnego spisu z natury rzeczowych składników majątkowych w Domu Kultury w (...) dokonano w dniu 19 września 2011 r.;
- Nr 070, 071, 072, 073 i 074, komisijnego spisu z natury rzeczowych składników majątkowych w Domu Kultury w (...) dokonano w dniu 22 września 2011 r.;
- Nr 078, 079, 080 i 081, komisijnego spisu z natury rzeczowych składników majątkowych w Domu Kultury w (...) dokonano w dniu 21 września 2011 r.;
- Nr 086, 087, 088 i 089, komisijnego spisu z natury rzeczowych składników majątkowych w Domu Kultury w (...) dokonano w dniu 19 września 2011 r.;
- Nr 093, 094 i 095, komisijnego spisu z natury rzeczowych składników majątkowych w Domu Kultury w (...) dokonano w dniu 20 września 2011 r.

Po 2011 roku inwentaryzacji rzeczowych składników majątkowych dokonano jedynie na okoliczność zmian kadrowych, tj.:

- w dniu 1 lipca 2014 r. dokonano komisijnego spisu z natury (arkusz spisu z natury Nr 111 i 112) w Domu Kultury w (...),
- w dniu 15 lipca 2015 roku dokonano komisijnego spisu z natury (arkusz spisu z natury Nr 109) w Domu Kultury w (...) (inwentaryzacja zdawcza).

Ponadto w dniu 29 listopada 2012 r. dokonano zniszczenia przedmiotów nienadających się do użytkowania w Domu Kultury w (...), w Domu Kultury w (...) i w Domu Kultury w (...) oraz w dniu 23 grudnia 2014 r. w Domu Kultury w (...).

Gminny Ośrodek Kultury w (...) posiada opracowaną na piśmie „Instrukcję inwentaryzacyjną” wydaną przez (...) - Dyrektora Gminnego Ośrodka Kultury w (...). Posiada również opracowane na piśmie przez (...) - Dyrektora Gminnego Ośrodka Kultury w (...) „Zasady przeprowadzania i rozliczania inwentaryzacji”. Z § 7 ust. 2 „Instrukcji inwentaryzacyjnej GOK w (...)” wynika, że przeprowadzenie inwentaryzacji okresowej i doraźnej zarządza kierownik jednostki, natomiast z § 51 Zasad przeprowadzania i rozliczania inwentaryzacji wynika, że inwentaryzację pozostałych środków trwałych przeprowadza się co 4 lata.

W okresie od 1 stycznia 2012 r. do 31 grudnia 2015 r. (...) - Dyrektor Gminnego Ośrodka

Kultury w (...) nie wydała zarządzenia w sprawie przeprowadzenia okresowej inwentaryzacji rzeczowych składników majątkowych Gminnego Ośrodka Kultury w (...) (środków trwałych i pozostałych środków trwałych) oraz jej nie przeprowadziła, tj. zaniechała przeprowadzenia inwentaryzacji rzeczowych składników majątkowych Gminnego Ośrodka Kultury. Termin przeprowadzenia tej inwentaryzacji przypadał na 2015 rok.

Regionalna Komisja Orzekająca w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Rzeszowie (zwana dalej RKO), orzeczeniem z dnia 26 stycznia 2017 r. uznała (...) winną tego, że nie zarządziła przeprowadzenia inwentaryzacji wszystkich rzeczowych składników majątkowych Gminnego Ośrodka Kultury w (...) na dzień 31 grudnia 2015 r. i jej nie przeprowadziła, tj. zaniechała przeprowadzenia inwentaryzacji wszystkich rzeczowych składników majątkowych Gminnego Ośrodka Kultury w (...) na dzień 31 grudnia 2015 r. w sytuacji, gdy poprzednia inwentaryzacja wszystkich rzeczowych składników majątkowych Gminnego Ośrodka Kultury w (...) została przeprowadzona na koniec 2011 roku, czym naruszyła art. 26 ust. 1 pkt 1 i ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości;

- tj. naruszenia dyscypliny finansów publicznych, określonego w art. 18 pkt 1 uondfp;
RKO wymierzyła Obwinionej karę upomnienia.

W uzasadnieniu do orzeczenia RKO podkreśliła, iż zgodnie z art. 26 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, jednostki przeprowadzają na ostatni dzień każdego roku obrotowego inwentaryzację aktywów pieniężnych (z wyjątkiem zgromadzonych na rachunkach bankowych), papierów wartościowych w postaci materialnej, rzeczowych składników aktywów obrotowych, środków trwałych oraz nieruchomości zaliczonych do inwestycji, z zastrzeżeniem pkt 3, a także maszyn i urządzeń wchodzących w skład środków trwałych w budowie - drogą spisu ich ilości z natury, wyceny tych ilości, porównania wartości z danymi ksiąg rachunkowych oraz wyjaśnienia i rozliczenia ewentualnych różnic. Z kolei z ust. 3 pkt 3 wynika, że termin i częstotliwość inwentaryzacji uważa się za dotrzymany, jeżeli inwentaryzację nieruchomości zaliczonych do środków trwałych oraz inwestycji, jak też znajdujących się na terenie strzeżonym innych środków trwałych oraz maszyn i urządzeń wchodzących w skład środków trwałych w budowie - przeprowadzono raz w ciągu 4 lat. Wskazany czyn wyczerpuje znamiona naruszenia dyscypliny finansów publicznych, określone w art. 18 pkt 1 uondfp.

W ocenie RKO odpowiedzialność za zaistniałe naruszenie dyscypliny finansów publicznych

ponosi (...) pełniąc w czasie naruszenia dyscypliny finansów publicznych funkcję Dyrektora Gminnego Ośrodka Kultury w (...). Obowiązek przeprowadzenia inwentaryzacji jest jednym z elementów rachunkowości określonych w art. 4 ust. 3 ustawy o rachunkowości. Celem inwentaryzacji jest ustalenie rzeczywistego stanu składników majątkowych; ustalenie różnic pomiędzy stanem rzeczywistym a stanem ewidencyjnym wynikającym z ksiąg rachunkowych oraz ustalenie osób materialnie odpowiedzialnych. Zgodnie z art. 4 ust. 5 tej ustawy, kierownik jednostki ponosi odpowiedzialność za wykonywanie obowiązków w zakresie rachunkowości określonych ustawą, w tym z tytułu nadzoru, również w przypadku, gdy określone obowiązki w zakresie rachunkowości - z wyłączeniem odpowiedzialności za przeprowadzenie inwentaryzacji w formie spisu z natury - zostaną powierzone innej osobie za jej zgodą. Ponadto zgodnie z art. 53 ust. 1 ustawy o finansach publicznych, kierownik jednostki jest odpowiedzialny za całość gospodarki finansowej jednostki. Z uzasadnienia RKO wynika, że Obwiniona na rozprawie w dniu 26 stycznia 2017 r. podniosła, że po 31 grudnia 2011 r. były przeprowadzane inwentaryzacje w poszczególnych domach kultury; inwentaryzacje były przeprowadzane każdorazowo po wykonaniu remontu w danym domu kultury; że nie pamięta czy po 2011 roku została przeprowadzona inwentaryzacja okresowa wszystkich rzeczowych składników majątkowych (środków trwałych i pozostałych środków trwałych) GOK; że w Jej ocenie przeprowadzenie inwentaryzacji środków trwałych w poszczególnych latach w domach kultury będących częścią składową GOK wypełniało wymóg przeprowadzenia inwentaryzacji środków trwałych raz w ciągu 4 lat w rozumieniu ustawy o rachunkowości; że w roku 2015 w GOK w (...) została przeprowadzona kontrola finansowa przez Skarbnika Gminy, która wykazała tylko jedną nieprawidłowość związaną z organizacją święta „Dni miodu”, innych nieprawidłowości nie stwierdzono. Upewniło to Obwinioną, że w zakresie spraw finansowych w GOK w (...), w tym w zakresie inwentaryzacji nie występują żadne nieprawidłowości.

RKO uznała, że Obwiniona zarzucanego czynu dopuściła się na skutek niezachowania należytej staranności. Mimo tego, że wydała na piśmie instrukcję inwentaryzacyjną, w której w § 7 ust. 2 ustaliła, że przeprowadzenie inwentaryzacji zarządza kierownik jednostki, a § 51 Zasad przeprowadzania i rozliczania inwentaryzacji, że inwentaryzację pozostałych środków trwałych przeprowadza się co 4 lata, nie wydała zarządzenia w sprawie przeprowadzenia inwentaryzacji i jej nie przeprowadziła.

Wymierzając karę upomnienia, RKO wzięła pod uwagę rodzaj popełnionego czynu, a

mianowicie zaniechanie przeprowadzenia inwentaryzacji rzeczowych składników majątkowych na koniec 2015 roku, które jest jednym z elementów rachunkowości, przedstawione przez Obwinioną okoliczności popełnienia czynu, tj. błędne rozumienie przepisów o rachunkowości w zakresie inwentaryzacji rzeczowych składników majątkowych oraz dotychczasową niekaralność Obwinionej za naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

Od orzeczenia RKO pismem z dnia 1 marca 2017 r. Obwiniona złożyła odwołanie do GKO.

Obwiniona wniosła o zastosowanie art. 28 ust. 1 w związku z art. 78 ust. 1 pkt 7 uondfp i umorzenie postępowania przy uwzględnieniu znikomego stopnia szkodliwości dla finansów publicznych ewentualnie na podstawie art. 36 ust. 1 uondfp wniosła o uwzględnienie okoliczności łagodzących i odstąpienie od wymierzenia kary.

Jednocześnie Obwiniona wniosła o nieobciążanie kosztami postępowania za II instancję.

W uzasadnieniu Obwiniona wskazała, iż inwentaryzacja jest czynnością potwierdzającą stan aktywów każdej jednostki organizacyjnej, prowadzącej księgi i sporządzającej sprawozdanie finansowe według wymogów ustawy o rachunkowości. Jednak brak potwierdzenia według Obwinionej stanu występowania aktywów trwałych i obrotowych w księgach jednostki, także w formie inwentaryzacji w drodze spisu z natury z całą pewnością nie wpływa na funkcjonowanie danej jednostki. Obwiniona podkreśliła, że poprzednia inwentaryzacja w Gminnym Ośrodku Kultury w (...) została przeprowadzona na koniec 2011 r. Termin do przeprowadzenia następnej inwentaryzacji przypadał na koniec 31 grudnia 2015 r. natomiast w dniu 12 lutego 2016 r. decyzją Wójta Gminy (...) została odwołana ze stanowiska Dyrektora Gminnego Ośrodka Kultury w (...). Tym samym, okres sporządzenia inwentaryzacji przez Obwinioną jako pełniącą funkcję Dyrektora Gminnego Ośrodka Kultury w (...) został przekroczony nieznacznie tj. o 43 dni. W kwestii wydania zarządzenia w sprawie przeprowadzenia okresowej inwentaryzacji rzeczowych składników majątkowych Gminnego Ośrodka Kultury w (...) Obwiniona wskazała, iż takie zarządzenie zostało w roku 2015 wydane. Jednak nie znajduje się w dokumentach przedłożonych przez Gminny Ośrodek Kultury w (...) do niniejszego postępowania. Obwiniona wskazała również, iż podczas prowadzonego postępowania przed Rzecznikiem Dyscypliny Finansów Publicznych w Rzeszowie został złożony wniosek dowodowy w celu przesłuchania świadków w osobach pracowników Gminnego Ośrodka Kultury w (...) oraz Urzędu Gminy w (...) na okoliczność wydania przez Obwinioną zarządzenia w sprawie przeprowadzenia okresowej inwentaryzacji

rzeczowych składników majątkowych Gminnego Ośrodka Kultury w (...). Wniosek ten został oddalony przez Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych w Rzeszowie. Obwiniona stwierdziła, że zachodzą wszelkie przesłanki do umorzenia postępowania przy uwzględnieniu znikomego stopnia szkodliwości dla finansów publicznych.

Jednocześnie, z daleko posuniętej ostrożności procesowej, wskazała, iż w okolicznościach przedmiotowej sprawy zachodzą przesłanki opisane w art. 36 uodnfp. tj. do zastosowania instytucji odstąpienia od wymierzenia kary. Podniosła, iż przez okres ośmiu lat była Dyrektorem Gminnego Ośrodka Kultury w (...). Zawsze wykonywała swoje obowiązki rzetelnie i z należytą starannością. Jako Dyrektor placówki z powodzeniem organizowała szereg przedsięwzięć integrujących lokalną społeczność oraz promujących Gminę (...) na terenie Polski oraz zagranicą. Nigdy nie była wcześniej karana za naruszenie dyscypliny finansów publicznych. W ocenie Obwinionej samo prowadzenie postępowania spełniło funkcję prewencyjną.

GKO, rozpatrując przedmiotową sprawę uznała że prawidłowo Komisja Orzekająca I instancji przypisała Obwinionej naruszenie określone w art. 18 pkt 1 uodnfp. Zgodnie z regulacją zawartą w tym artykule, naruszeniem dyscypliny finansów publicznych jest zaniechanie przeprowadzenia lub rozliczenia inwentaryzacji albo przeprowadzenie lub rozliczenie inwentaryzacji w sposób niezgodny z przepisami ustawy o rachunkowości. Zresztą sama Obwiniona nie neguje, że inwentaryzacja nie została przeprowadzona, wskazuje jedynie w odwołaniu, na okoliczności, które miałyby wskazywać jej zdaniem na znikomą szkodliwość popełnionego czynu albo wpływać na wymiar kary.

Obwiniona w odwołaniu podnosi, że wydała zarządzenie w sprawie przeprowadzenia inwentaryzacji w 2015 r. i podważa stwierdzenie Komisji I instancji o braku tego dokumentu. Po pierwsze Obwiniona sama przyznaje, że nie doszło do przeprowadzenia inwentaryzacji, zatem istnienie lub nieistnienie wskazanego dokumentu nie ma wpływu na poprawność przypisania czynu. Po drugie należy zauważyć, że w aktach sprawy znajduje się dokumentacja dotycząca inwentaryzacji w latach 2011 -2015 dostarczona przez GOK w (...) na wezwanie Rzecznika Dyscypliny I instancji, w której nie znajduje się przedmiotowy dokument. Fakt, że GOK w (...) nie dysponował oryginałem dokumentu w innej sprawie nie może świadczyć o tym, że przesłana dokumentacja w sprawie inwentaryzacji jest niepełna. Przede wszystkim jednak z protokołu przejęcia ksiąg rachunkowych systemu finansowo-księgowego GOK w (...) na dzień 30 grudnia 2015 r. między zdającą - (...) pełniącą obowiązki Głównej księgowej GOK w (...) i Obwinioną - przyjmującą, w zakresie

dokumentów z inwentaryzacji za lata 2011 - 2015 brak zarządzenia w sprawie przeprowadzenia inwentaryzacji w 2015 r. (karta 126-129 akt sprawy), tym samym trudno uznać nieprawidłowość stwierdzenia o barku omawianego dokumentu.

GKO nie podzieliła stanowiska Obwinionej o zaistnieniu w przedmiotowej sprawie przesłanek umożliwiających zastosowanie art. 28 ust. 1 w związku z art. 78 ust.1 pkt 7 uodnfp. GKO podziela pogląd, wyrażony we wcześniejszym orzecznictwie Głównej Komisji Orzekającej, że nieprawidłowości w przeprowadzaniu i rozliczaniu inwentaryzacji nie są czynami o znikomej szkodliwości dla finansów publicznych, gdyż prawidłowo przeprowadzona inwentaryzacja ma za zadanie potwierdzić stan majątku każdej jednostki, w tym w szczególności jednostki sektora finansów publicznych, gospodarującej środkami publicznymi (por. orzeczenie Głównej Komisji Orzekającej z dnia 29 maja 2008 r., DF-GKO-4900-19/17/08/720, LEX nr 1725761). Istotne jest także to, że Obwiniona przez swoje zaniechanie naruszyła podstawowe zasady przeprowadzania inwentaryzacji pozbawiając się możliwości rzetelnej oceny stanu mienia. Od Obwinionej, jako kierownika jednostki, należy oczekiwać szczególnej dbałości o to, aby w kierowanej jednostce przepisy prawa były właściwie respektowane. Ponadto, od kierownika jednostki wymagać można, aby znał podstawowe przepisy dotyczące gospodarki finansowej w takim stopniu, aby mógł przewidzieć i rozpoznać skutki swojego działania. Charakter naruszonego obowiązku oraz całość okoliczności sprawy wskazują, że Obwiniona nie dochowała należytej staranności wymaganej od osoby kierującej jednostką sektora finansów publicznych. Nieuzasadniony jest również argument - mający stanowić zdaniem Obwinionej o znikomej szkodliwości czynu - że pełniła funkcję kierownika GOK w (...) tylko jeszcze przez 43 dni od dnia w którym powinna przeprowadzić inwentaryzację. GKO wskazują, że sytuacja ta nie jest wskazana w art. 28 ust 1a uodnfp, który określa jakie okoliczności są brane przy ocenie znikomej szkodliwości czynu.

„Krótki” okres sprawowania funkcji po popełnieniu czynu nie może również uzasadniać nadzwyczajnego środka jakim jest odstąpienie od wymierzenia kary. Przepisy art. 36 ust. 1 uodnfp przewidują – w przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie – możliwość odstąpienia od wymierzenia kary z uwagi na rodzaj i okoliczności naruszenia dyscypliny finansów publicznych lub właściwości i warunki osobiste sprawcy naruszenia. Przesłankę odstąpienia od wymierzenia kary stanowi m.in. wyróżnianie się przed popełnieniem naruszenia wzorowym spełnianiem obowiązków zawodowych (art. 36 ust. 2 pkt 2) oraz przyczynienie się do usunięcia szkodliwych następstw naruszenia lub podjęcie o to starań (art.

36 ust. 2 pkt 3). W rozpatrywanej sprawie takie przesłanki nie wystąpiły. W aktach sprawy znajduje się negatywna opinia o wywiązywaniu się przez obwinioną z obowiązków służbowych. Ponadto jak wynika z akt sprawy Obwiniona nie przykładła należytej wagi do obowiązków dotyczących inwentaryzacji. To z kolei, potwierdza trafność rozstrzygnięcia RKO w zakresie wymiaru kary, a w szczególności niezastosowania w tym przypadku instytucji odstąpienia od wymierzenia kary.

GKO zauważa, że wymierzona Obwinionej kara upomnienia nie może być uznana za zbyt surową, w okolicznościach rozpoznawanej sprawy. RKO zdecydowała o zastosowaniu najłagodniejszej z katalogu kar przewidzianych w uondfp. Jak wynika z uzasadnienia do orzeczenia RKO wzięła pod uwagę rodzaj popełnionego czynu, a mianowicie zaniechanie przeprowadzenia inwentaryzacji rzeczowych składników majątkowych na koniec 2015 roku jak również przedstawione przez Obwinioną okoliczności popełnienia czynu, tj. błędne rozumienie przepisów o rachunkowości w zakresie inwentaryzacji rzeczowych składników majątkowych oraz dotychczasową niekaralność Obwinionej za naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

GKO po wnikliwej analizie zgromadzonych materiałów i przeanalizowaniu stanowiska RKO nie znalazła okoliczności łagodzących pozwalających na zastosowanie instytucji nadzwyczajnej - odstąpienia od wymierzenia kary. W ocenie GKO kara upomnienia jest adekwatna do stopnia zawinienia Obwinionej oraz stopnia szkodliwości dla finansów publicznych, jakie popełniła Obwiniona i spełni zarówno cele zapobiegawcze i dyscyplinujące w stosunku do Obwinionej, jak i w zakresie społecznego oddziaływania kary. GKO zauważa, że system dyscypliny finansów publicznych chronić ma ład finansów publicznych w jego różnych aspektach w tym również w zakresie przestrzegania przepisów wynikających z ustawy o rachunkowości.

GKO zwraca uwagę na fakt, iż kara upomnienia jest najłżejszą z dolegliwości związanych z przypisaniem odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych i jej dalsze złagodzenie może nastąpić wyłącznie w trybie nadzwyczajnym tj. odstąpienia od ukarania. To jednak wymaga szczególnych okoliczności wykraczających poza standardowe sytuacje występujące w jednostkach sektora finansów publicznych. Tego typu okoliczności w sprawie nie występują i co za tym idzie wniosek o dalsze złagodzenie sankcji nie mógł zostać uwzględniony wobec przypisania odpowiedzialności.

Zawarty w odwołaniu wniosek o nieobciążanie Obwinionej kosztami postępowania, nie znajduje uzasadnienia, zgodnie bowiem z art. 167 ust. 1 uondfp, każdy uznany za

odpowiedzialnego za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (a z taką sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie) zwraca koszty postępowania na rzecz Skarbu Państwa.

Mając na uwadze powyższe GKO orzekła jak w sentencji orzeczenia.